# Η μπαλάντα του Αντρίκου, Θεοδωράκης, Βάρναλης και Μ. Μητσιάς

Ο **Κώστας Βάρναλης** (26 Φεβρουαρίου 1884 – 16 Δεκεμβρίου 1974)
ήταν Έλληνας λογοτέχνης, ποιητής και δημοσιογράφος. Έγραψε ποιήματα, αφηγηματικά έργα, κριτική και μεταφράσεις. Τιμήθηκε το 1959 με το *Βραβείο Ειρήνης Λένιν*.

Γεννήθηκε στον Πύργο της Ανατολικής Ρωμυλίας, το σημερινό Μπουργκάς της Βουλγαρίας το 1884, όπου βίωσε το κλίμα του Ελληνοτουρκικού Πολέμου του 1897. Το επίθετό του, αν όχι καλλιτεχνικό, δηλώνει καταγωγή από τη Βάρνα όπου έμεναν πολλοί Έλληνες — το επίθετο του πατέρα του ήταν Μπουμπούς.

Στην Αθήνα σπούδασε φιλολογία και πήρε μέρος στη διαμάχη για το γλωσσικό ζήτημα ως υποστηρικτής των δημοτικιστών. Το 1907 συμμετείχε στην ίδρυση του ποιητικού περιοδικού *Ηγησώ*, το οποίο κυκλοφόρησε δέκα τεύχη. Το 1908 πήρε το πτυχίο του από το Πανεπιστήμιο Αθηνών και άρχισε να εργάζεται στην εκπαίδευση, στην αρχή στο ελληνικό διδασκαλείο του Πύργου (Μπουργκάς), σε ηλικία δεκαοχτώ ετών, και στη συνέχεια στην Ελλάδα (στην Αμαλιάδα) και μεταξύ άλλων στην Ανωτάτη Παιδαγωγική Ακαδημία Αθηνών. Διετέλεσε για πολλά χρόνια καθηγητής μέσης εκπαίδευσης, ενώ εργάστηκε για βιοποριστικούς λόγους και ως δημοσιογράφος.

Το 1919 πήγε στο Παρίσι με υποτροφία και παρακολούθησε
μαθήματα φιλοσοφίας, φιλολογίας και κοινωνιολογίας. Τότε προσχώρησε στο μαρξισμό και το διαλεκτικό υλισμό, και αναθεώρησε τις προηγούμενες απόψεις του για την ποίηση, τόσο σε θεωρητικό, όσο και σε πρακτικό επίπεδο. Καρπός αυτής της στροφής στάθηκε το ποίημα «Προσκυνητής».

Το 1926 παύθηκε από τη θέση του καθηγητή της Παιδαγωγικής Ακαδημίας, με αφορμή ένα δημοσίευμα της *Εστίας*, που δημοσίευσε ένα απόσπασμα από *Το φως που καίει*.

Το 1935 πήρε μέρος ως αντιπρόσωπος των Ελλήνων συγγραφέων στο Συνέδριο Σοβιετικών Συγγραφέων στη Μόσχα και μετά εξορίστηκε στη Λέσβο και τον Άγιο Ευστράτιο.

Υπήρξε Κομμουνιστής και στην Κατοχή έλαβε μέρος στην Εθνική Αντίσταση, ως μέλος του Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου (ΕΑΜ).

Το 1956 τιμήθηκε από την Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών και το 1959 τιμήθηκε με το *βραβείο Λένιν*.

Την ίδια μέρα όμως μετά 62 χρόνια και σε άλλο αιώνα, γεννιέται.....

Ο **Μανώλης Μητσιάς** (26 Φεβρουαρίου 1946) είναι Έλληνας τραγουδιστής με σημαντική καλλιτεχνική παρουσία στο λαϊκό, και έντεχνο τραγούδι. Γεννήθηκε στις 26 Φεβρουαρίου 1946 στα Δουμπιά Χαλκιδικής.

Από παιδί ασχολήθηκε με βυζαντινούς ύμνους και παραδοσιακή μουσική, ενώ διετέλεσε ψάλτης. Αργότερα βρέθηκε στη Θεσσαλονίκη για σπουδές κι εκεί έγινε μέλος της χορωδίας της *Λέσχης Γραμμάτων και Τεχνών Βορείου Ελλάδος*, ενώ παράλληλα δημιούργησε μία μπουάτ στην οποία και ξεκίνησε την πορεία του στο τραγούδι.

Έχει εμφανιστεί για συναυλίες σε ολόκληρη την Ελλάδα και την Κύπρο, ενώ τραγούδησε και για τους Έλληνες του εξωτερικού. Έχει συμπληρώσει σχεδόν 50 χρόνια παρουσίας του στο ελληνικό τραγούδι, έχοντας συνεργαστεί με σχεδόν όλους τους γνωστούς έλληνες καλλιτέχνες. Δισκογραφικά έχει ηχογραφήσει περισσότερους από 35 προσωπικούς δίσκους, ενώ έχει συμμετάσχει και σε δισκογραφικές δουλειές άλλων καλλιτεχνών.

Υ.Γ. Δεν θα μπορούσα να μην σας αφιερώσω και την παρακάτω συγκλονιστική ερμηνεία του. Και ειλικρινά θα μπορούσα να γράψω το ίδιο για άλλα τουλάχιστον 100 τραγούδια.

**Quell-URL:**http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=de/node/1726#comment-0